

ΝΑΠΟΛΕΩΝ Γ' ΚΑΙ ΑΜΑΛΙΑ

Η ΟΡΓΗ ΕΝΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ

«Η συνέχεια ένδος» έπεισθεν της 'Οθωνικής έποχής. Γιατί ό Ναπολέων Γ' κατεδίωκε τη Βασιλισσα της 'Ελλάδος. «Όταν ένας έστεμένος θέλει νύφη. 'Η άνηψιά της 'Αμαλίας. 'Η προξενήτρα του Ναπολέοντος στας 'Αθήνας. Μία χαρακτηριστική σκηνή. 'Ο σφετεριστής του Γαλλικεύ θρένου και ή έκδικησίς του. 'Τ' αποτελέσματα του έπεισθεν. 'Ένα ποίημα του Ζαλοκώστα.

ΤΟ περασμένο φύλλο είδαμε την περιπτειόδου περιτάνα της πρώτης μας Βασιλισσας ανά την ενιωτικήν άνακτοβιούμα με την προστάθμεια να σώση τὸν πλοιούχο μεν θρόνο τοῦ 'Οθωνος ἀπὸ τις γαδισουγεις τῆς διπλωματίας. Καὶ εἰδάμε ἀκόπην θέματος ηπανή την διαθέσεις τοῦ Αντοκράτορος τῆς Γαλλίας Ναπολέοντος του Γ' ἄπεναντι της 'Αμαλίας. Συνεχίζουμε την ένδιαιρέσων αντὴν ίστορια :

'Απὸ διηγήσεως ἀνδρώντων της 'Οθωνικής οποίης μαθαίνουμε διτὶ η συμπεριφορά αὐτῆς του Ναπολέοντος εἰλές σπουδαῖες πορηγήμενες ἀφορμές, τις ἀκόπουντες :

'Οταν, δέποτε ἀπὸ τὸ πραξικόπετον, τοῦ 'Ιουνίου 1851 δ Ναπολέοντος δέλνεσε τὴν 'Εθνοσυνέλευσιν καὶ ἀνεκρούθηντος Αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων, ἡ πρώτη σκέψις του ήταν νὰ παντεύθη μὲ κορή ἀπὸ καλὴ βασιλικὴ οἰκογένεια. Εἶτε τὴν πεποίθησι διτὶ της Ναπολέοντος δηναστεία αὐτῇ τῇ φρού δὲν έστερεντο, καὶ οἱ τοῦ Γαλλίας ἔπειτα ἀπὸ τὰς πάτληλης μεταβολές τοῦ πολιτεύματος, θέλησαν μονάδας πειρά νὰ στερεώσουν τὴν Αὐτοκρατορία την μετά τὴν ἀπόκτηση διαδόχου, ποὺ δὲ τὸν ήθελαν μάλιστα μουσαρά φέρητο.

Κατὰ σύμπτως, πρυγήστησες ἀπὸ βασιλικούς οίκους, οὲ ὥρα γάρους, δὲν ήταν πολλές τὴν ἐποχή ἔκεινη. 'Ο Αὐτοκράτωρ οφιλμετήστησε τὸ πειράματος καὶ μεταρρύθμισε τῆς Γόρδας (ὅπου δηναγάρσανται κάθε χρόνον ἡ γενεταλογίες καὶ βιογραφίες τῶν γρηγορικῶν προσώπων) κ' ἔπεισθη δὲν δὲν τοῦ ήταν εἰκόνοι νὰ φέρητον τὴν ήπη την πρώτη την ήπη.

Τέλος, μετά πολλὲς σκέψεις, δην Ναπολέοντος ἔζητησε τὴν πρυγήστησα Βάζα, τοῦ βασιλεύοντος οίκου τῆς Σουηδίας. 'Απὸ τὴν οικογένειαν αὐτήν κατηγόρησε ἐν μητρός της βασιλικός 'Αμαλία.

Η πρυγήστησα Βάζα ήταν οφρανή ἀπὸ μητέρα, κ' ἔπειτε νὰ ζητηθῆται ἡ συγκατάθεσις τῶν συγγενῶν της Μαία κυρία τῆς ἀνωτέρας 'Αγγλικῆς ἀριστοκρατίας ἀνελαβεῖ νὰ τοὺς ίδῃ καὶ νὰ τοὺς καταφέγη, καὶ ἔπειδη θὰ ήταν διστολοῦ νὰ συγχεντρωθοῦν δοιοὶ τοῦ συγγενεῖς σὲ συμβούλιο καὶ νὰ δύσουν τὴν συγκατάθεσι τους, ἡ 'Αγγλία ἀριστοκράτισσα ἔκαμε περιοδεία σὲ ὅλες τὶς συγγενεῖς αὐτές.

Ο ἀδελφός της 'Αμαλίας, δούς τοῦ 'Ολδεμπούργου, δὲν ἔφερε ἀντρόφοιτο, ἀλλὰ παρέμεψε τὴν προξενήσια στὴν ἀδελφή του, ή δούς καὶ σὰν βασιλίσσα του ήταν καὶ σὰν μεγαλείτερη ἀδελφή, εἶχε ἐπικρατεῖσθαι γνωμήν.

Η 'Αγγλία κυρία ηρόει τότε καὶ στὶς 'Αθήνας, ἔγενε δεκτή στὸ Παλάτι καὶ ἀνέβαλε στὸν 'Αμαλία τὴν πρόστασι τοῦ Ναπολέοντος. 'Η γενική πεποίθησις δὲν ήταν η Βασιλίσσα τῆς 'Ελλάδος δὲν θὰ ἔφερε ἀντίστοιχο στὸ συνυστέον αὐτό, ποὺ δὲ γνώτανε μάλιστα δεσμούς της 'Ελληνικῆς μὲ τὴν Γαλλικήν δηναστεία.

Ἐπειδὴ αὐτὸς ήταν ἐναντίον ποὺ τὸ ζητοῦσε δὲν Αὐτοκράτορας ἐνδόν του στὸ διπότον εἶχε ὑποχρεώσεις εγνωμονίσιν τὴν ἀπέλευθερωτείαν τῆς Ελλάδος.

Τὸ παράδοξο ὥμος εἶνε διτὶ ή 'Αμαλία δηι μόνον ἀγνήνητη, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴ συνηθίσμενη τῆς ἀπέρασκεψια μίλησε μὲ περιφρόντιστην εναντίον του Ναπολέοντος. Στὴν ζήνη κυρία εἶτε :

— Κυρία, δὲν δίνω ἐγὼ τὴν ἀγνήνη μον' οὖν στεφετείστη θυρόν!

Δυστυχός η Βασιλίσσα τῆς 'Ελλάδος δὲν ἔσταμάτησε στὸ λάθος αὐτοῦ. 'Έτσαν καὶ ἀλλή γεροτερηγάνη κατέβη. Τὴν πρότασι του Ναπολέοντος, ἀναὶ ἐμπιστευτική, τὴν ἀνεκούσιαν στὶς κυρίες τῆς Αὐλῆς, χωρὶς νὰ παραλείψῃ καὶ τὴν ἀπότικην πτη. Κι' ἔτσι, ὑπέρ τὸ λόγον καρού, ὀλόκληρην διπλωματίαν ἐσόλατες εἰρηνοικῶν τὸ πάθημα τοῦ Ναπολέοντος Γ'. 'Η παλατινὴ κακογονίστα ἔδινε κ' ἐπιτρέψεις βάρος του Αὐτοκράτορος «ποὺ ἔφαγε τὴ χυλόπηττα» *

"Οταν ό Αὐτοκράτωρ ἔμαθε ὅλα αὐτά, ἀγανάκτησε, καὶ εἶπε : — Θά μου τὸ πληρώσω ἀκριβά !

Και ἀμέσως, σχέδιον ἀπότομως, ἡ πολιτικὴ τῆς Γαλλίας ἀλλαξε, ἐναντίον τῆς 'Ελλάδος. 'Ο δαιμόνιος ἐκεῖνος Κωλέττης δὲν ὑπήρχε πειρά γὰρ νὰ κατορθώσῃ μὲ τὴ φιλογαλλικὴν τοῦ πολιτική καὶ μὲ τὴ φιλέλλην τοῦ νέεμενησί τὸν Ναπολέοντα. Οὔτε τὴ Γαλλικὴ Ιερεβίτεια τῶν 'Αθηνῶν δηλήθυνε τῷρα δ Τουβενέλ, δ γνωστὸς φιλέλλην, συνδεθεῖς ἀλλοτε στενά μὲ τὴν 'Ελλάδα, στὸν καυό τοῦ 'Αγγλικοῦ ἀπολευτισμοῦ. Πρέσβις ήταν τὸν δ Ρουάν, ἀνθρώπος ψυχοῦς καὶ πειθαρχικὸς στὶς διαταγές ποὺ ἐλαμβανε ἀπὸ τὸ Παρί.

Γρήγορα, τόνα ἐπάνω στ' ἄλλο, ήθιμα τ' ἀποτελέσματα τῆς δυμενείας τῆς Γαλλίας. 'Η κατοχὴ τοῦ 1854 ἑτοίγησε στὴ μικρὴν 'Ελλάδα μεγάλες ήτισές καὶ ψιλές ζημιές. 'Η ἀντιτάσια τοῦ Ναπολέοντος κατὰ τῆς 'Αμαλίας καὶ συνεπάδει κατὰ τῆς 'Ελλάδος μετεδόθη σὲ όλη τη Γαλλία. 'Ο Γαλλικὸς τύπος ἐδημοσίευε ἐναντίον τῶν 'Ελλήνων, ἀκόμη καὶ δόλιος βίβλια ἐκνιλοφόρησαν παριστάνοντα τὴ χώρα μας ώς «φοιλεὰ ληστῶν καὶ κακούργων» ...

Αὐτὴ λοιπὸν ήταν η αιτία τῆς ἐδικητικῆς μανίας τοῦ Ναπολέοντος.

Συντομόμενή ἀπὸ τὴ θλίψι της 'Αμαλία καὶ μὲ τὴ συναίσθηση τῆς ἀπογνίας, ἀνεῳχθορειαί ἀπὸ τὴ Στοντγάρδη καὶ πήρε στὸ 'Ολδεμπούργο, γιὰ νὰ ζητήσῃ ἀναψυχὴ καὶ ήσυχία στὸ Παλάτι τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ δούνας Πέτρου καὶ τῆς γυναικας τοῦ δούνας 'Ελλάδος.

'Εκεὶ ἔμεινε ἔτη βδομάδες, κατὰ τὶς δύοτες τὴν πειραιώθραν πολοῦ, καὶ ἀνέτησε τὸ ιθύο της. Στὸ μεταέν 'ἔγαμε στὸν 'Οθωνα, ἀνατυπώσαντα γάμματα. Τοῦ ἔξεπετε τὰ ἐπεισόδια τῆς Στοντγάρδης καὶ τὸν ζητοῦσε τὴ γνώμη του. 'Ο 'Οθων μὲ δὲ τὴ ἀγάπη του ἔτρεψε στὴν 'Αμαλία, στὴν περιπορνήση της στὴ Βασιλίσσα τῆς 'Ελλάδος.

Η ἀληθεία δημοιεῖ εἶναι διτὶ καὶ τὴ 'Αμαλία, στὴν ἡγεμονίαν ἔχειν σύναψιον, παρουσιάστηκε σὸν φοβισμόν. 'Η τόλμη καὶ ἡ ἀποφασιστικότης ποὺ τὴν ἐχαρακτήριζεν στ' 'Ανατόρα τῶν 'Αθηνῶν, τὴν εἰλάς ἔτελον εγκαταλείπει στὴ Στοντγάρδη. 'Ο Νικόλαος Λιδωρίης, (ἀδελφὸς τῆς δεποτινίδης ἐπὶ τὸν τιμόν) ποὺ εἴλε τρέξει στὴ Στοντγάρδη γιὰ νὰ συναντησῃ τὴν ἀδελφήν του, πρὸ τοῦρον θίμους γιὰ νὰ προσφέρῃ τὶς ὑπηρεσίες του στὴ Βασιλίσσα, ἐποιοτάθη μὲ καθέ τρόπο νὰ μῆ γενίσται γνωστὸς στὰς 'Αθήνας τὰ γεγονότα τῆς Στοντγάρδης. Καὶ τὸ πρᾶγμα δὲν θὰ δην δύσολο, γιατὶ ἐπόκειτο περὶ ἐπεισόδιον καθαρὰ παλατινῶν, τὰ οποῖα διωκότησε τὸν πρατηθόνιο μωσιτικα.

Λιγές δημοιεῖς βδομάδες ἀγρότεια μιὰ Πλαστινὴ ἐφημερίας δημοιούσαντας σὲ τὰ καθέσαστα. Καὶ εἰλάς βέβαιος δην έπειτα τὶς πληροφορίες της ἀπὸ τὰς 'Αθήνας, ἀπὸ τὸ συνταγματάρχη Καλλέργη, τὸ φανατικὸς ἔχθρος τῆς 'Οθωνικῆς δυναστείας, ο ὅπους εἴλε φιλικοὺς δεδομούσι με τὴν Γαλλίκη ἐφημερία.

Τὸ βράδυ τῆς 16 'Οκτωβρίου 1857 ἔγρισε ἀπὸ τὸ ταξεδί της 'Αβασίλισσα. 'Ο 'Οθων ἔτρεψε στὸν Πειραιά νὰ τὴν προταπανήσῃ, κ' ἔβγηκε μὲ τὴ βάρκα λίγο ξενὸν ἀπὸ λιμάνι, γιὰ νὰ τὴν ὑπόδεχθη. Τὸ βασιλικὸν ζήνειον πλειστόν μιὰ ὥρα, μέσα στὸν καπιτάνιο τοῦ βασιλιοῦ, καὶ ὅταν βγήκαν, φαίνοντας καὶ οἱ δύο στρονχοφιλημένοι. 'Ο 'Οθων γαμοπόλεοντας προσπαθοῦσαν τὰ κρούνη τη λέντη τοῦ γιὰ τὴν ἀποτύπωσι τῆς 'Αμαλίας στὸ πολιτικὸ της ταξεδί. 'Η Αμαλία ὅταν βρέθηκε πάλι στὴν 'Ελλάδα, διπότον δὲν ἐπερίμενε ταπενόσεις, ἀνέκτησε γοήγρη τὴν αἰσιοδοξία της, καὶ οἱ ὑπαρχοῦσι ποὺ τὸν παρουσιάζουσαν νὰ έστοτα μὲ τὸ συντηρημένον της γιὰ τὶς διάφορες μιὰν καταστήσεις τοῦ Κράτους.

Και δηγούνται διτὶ οὖν διποτούσος. Πελοποννήσιος, ποὺ διακρινόταν γιὰ τὴν ἔντατην τάση τοῦ ήταν μάτι του, γιὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ιδιαίτερη συνομιλία τῶν βασιλέων στὴν καμπίνα.

— Αὐτὰ τὰ ταξεδίατα χρειάζονται στοὺς βασιλεῖς μας. 'Η ἀπονοία τοὺς κανεὶ περὶ δημιουργία...

"Ενας ἀπὸ τοὺς πρόστις ποὺ ἐφίλησαν μὲ εὐλάβεια τὸ χέρι της Βασιλίσσας ήταν ο συνταγματάρχης Τουρέ, Γάλλος, ιδιαίτερος προσκεκολλημένος στὴν ὑπηρεσία τῶν βασιλέων. 'Η συμπεριφορά τοῦ αὐτῆ δίνει τὴ βεβιαστήτηα διτὶ ὑπήρχοντας τὴ διαγνώση τοῦ Γάλλου ποὺ δὲν ἔτικρωτούσαν τὴ διαγνώση τοῦ Αὐτοκράτορος του.

'Απὸ τὸν Πειραιά ως τὰς 'Αθήνας ποὺ πλήθησαν μὲ εχαροτέρηση μὲ ζητησιαγγέληση τῆς Βασιλίσσας. Τὸ βράδυ, στὴν προτεύουσα, ἔγεινε φωταγία τῶν δημοσίων καταστημάτων, ἔκπλαστα πυροτεχνήματα καὶ ὁ λαός ως τὰ μεσανήτατα ἐπανγγήλιες τὴν ἐπιστροφή τῆς 'Αμαλίας. 'Ο Γ. Ζαλοκώστας, ποιητής καὶ πειθαρχικὸς στὶς διαταγές ποὺ ἐλαμβανε ἀπὸ τὸ Παρί.

ΕΥΘΥΜΑ ΣΗΤΗΜΑΤΑ

|| Ο ΦΑΣΟΥΛΗΣ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ ||

Οι Φασουλήδες στην άρχαια Αίγυπτο. 'Ανδρείκελα καλύτερα ἀπὸ τὰ σημειρινά. Μιὰ τραγικὴ παράστασις. Οἱ καθημαγμένοι Φασουλῆδες ... Τὶ γράφει ο Ξενόφων γιὰ τοὺς Φασουλῆδες τῶν ἄρχαιων 'Ελλήνων. Τὰ 'νινιὰ τῶν Βιζαντινῶν. Ο Φασουλῆς στὴν ἐποχὴ τῆς 'Αναγεννήσεως. Ποιός εἶνε ὁ πατέρας τῶν Πιερότων καὶ τῶν 'Αρλεκίνων; Ο Βελταίρος, ο Βίκτωρ Ούγκω, Η Γεωργία Σάνδη καὶ οι Φασουλῆδες. Ο Καραγκιέζης καὶ ὁ ιστορία του. Ο Φασουλῆς καὶ ὁ Περικέτος τῶν 'Ελλήνων. Ο Κονιτσώτης καὶ ὁ Πασχάλης του. Εξέλιξις τοῦ Φασουλῆ σέ... ἐφημερίδα τοῦ Σουρῆ.

Ι Φασουλῆδες ποὺ διατέλεσαν ἄλλοτε τοὺς πατέρες μας, ἔχουν τὴν ἀρχὴ τους, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν Λιγυπτίων.
Ο Ἡρόδοτος μιλεῖ στὸ ἔγο του, γιὰ ἀνδρείκελα ποὺ διατέλεσαν τοὺς λιγυπτίους στὶς μεγάλες ἔρετες καὶ ἴδιως στὶς ἔρετες τοῦ Βάζου. Τέτοια ἀνδρείκελα ἀνενέθησαν ἐξάτοις τῆς ἀπόγειας τῆς ἀρχαίας φιλοσοφίας καὶ τῶν Θηβῶν. Τὸ περιεργό δὲ εἶνε ὅτι τὰ παναργάκια αὐτῶν λιγυπτίακαν ἀνδρείκελα στὸ κεφάλι, τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια, ἔχουν κλειδωσεις, δπος ἡ κοινὴ τῶν σημειῶν παδικούς. Μπορούσαν, δηλαδή, νὰ κάνουν διάφορες κινήσεις, μὲ σώματα, δπος γίνεταν ἀφρίδιος καὶ σήμερα.

Στὸν τάφο μάλιστα μᾶς Βακχίδος, ὁ ἀριστολόγος Γκαρέ, βρήκε κοντά σὲ μιὰ μούμια, τῆς ὅποιας τὸ κιτινό μεταξύτον φρεματοσχέτανε ἀπόμα, διὸ ἀνδρείκελα μὲτο ἐλεγαντοκαύλο, τοποθετεῖμεν μέσα σε ποταμόν ποὺ τὸ διότι ἦταν ἔτοι μεταπέμποντος, ὥστε μάτια ἀνοίγει, σηματίζεις ώλοληρη τὴν αὐλαία, πίστι μὲτο τὴν ὅποιαν ὁ κάτοχος τῶν ἀνδρείκελων ἔταζε τὶς πονήσεις.

Τουλαγίδη εἶνε ἡ ιστορία ἓνος παικτού ἀρχαίων φασούληδων, ποὺ βρέθηκε γραμμένη ἐπάνω στὸν τάφο ἓντος παναργατών Λιγυπτίων.

Κατὰ τὴν ἐπιγραφήν αὐτῆς δι Λιγυπτίου καραγκιούταζής εἶσαν ίψεις κάποιου ισχυροῦ πρόσωπου τῆς ἐποχῆς του καὶ τόσο, φαίνεται, καυστικά, ὥστε τὸν καρεδίκαταν εἰς θάνατον!

Ο διυτήρης καραγκιούταζης ὁ διδηγούμενος στὸν τόπο τῆς ἐπελεύσεως, παρεκάλεσε τοὺς φίλους καὶ τοὺς συγγενεῖς τοῦ νὰ κάψουν τα φρέματα τῶν ἀνδρείκελων του, καὶ νὰ τοὺς φτιάσουν καυσούργημα, τοῦ οποίου φρουροῦσαν κατὰ τὴν ἐπελεύση καὶ ὁ ὅποιος θὰ ἔβαστο μὲ τὸ αἷμα του. 'Ετοι δὲ γνωστά ζητήση γάρ γάλιον τὸν ἀνδρείκαλον του, διτάλα του στὸν τάφο, γιὰ νὰ παριστάνῃ μ' αὐτά, ἐνώπιον τῶν θεῶν, στοὺς ὅποιους θὰ παρουσιάσετο μετὰ τὴν ἀποκεφαλίση του!...

Καὶ οἱ 'Ελληνες ἐπίσης εἶχαν τοὺς φασουλῆδες τους, τοὺς ὅποιους ἔλεγαν ἀνδρείκελα.

Ο Ξενόφων, στὸ περίπτυχο συμπόσιο τοῦ Καλλίου, διηγείται διὰ κάπτοιος Συρακούσιος, ἐφαίδοντες τοὺς σιμποτάζοντας μὲ τὶς ἀμφιχρεούσις τους. Καὶ στὴν ἑράκλειη ὥνιος Ιστορία ἀναφέρονται τέτοιοι φασουλῆδοι.

Ἡ Βασιλίστα τοῦ Σαββᾶ, μεταξὺ τῶν ἀλλών δύορον ποὺ ἐπέφρεσε στὸν Σολομῶντα, ήσαν καὶ ἀνδρείκελα ἀπὸ ἀπερθένθην καὶ θραύσαν.

Ο Τύραννος τῶν Σιρακουσίων Διογόνιος, διαν ἡρωτήθη τὶ ἔπειτε νὰ κάψουν ἔναν ἔχιρο του, τὸν ὅποιον κρατοῦσε στὴ φυλακή, ποὺς νὰ λαμβάνεται μὲτο ἀπόφασις γιὰ ἀπότομον καὶ τοῦ ἀπέσταπε τὸ κεφάλι.

Ἀπὸ τὸ σημεῖο ἀπὸ ὅδηγητένεται οἱ τῆς ὑπηρεσίας του, κατῆλθον στὶς φυλακές καὶ ἀποκεφαλίσαντα τὸν κρατούμενον!

Ἐπίσης καὶ οἱ Βιζαντινοί εἶχαν τὶς κοινλετες των, τὶς διοτες ὀνόματαν 'νινιά.

Κατὰ τὸν μεσαίωνα οἱ φασουλῆδες χάνονται σχεδὸν ἐξ ὀλοκλήρου. ξειδοφεύγουσι τῆς ἐποχῆς, κατὰ τὴν ὅποιαν ἔνας τρελλὸς ἥγε-

σιέρος στὸν 'Απόμαυο' ἔνα μαρῶν πεξὸ ποίημα ποὺ ἀρχίζει ἔτοι :

«Δὲν εἴχομεν πρὸ μικροῦ πατεῖδα· δὲν εἴχομεν φρόνον. Σημαιοφόροι σῆμερον τῆς 'Ελλάδος βασιλευούμενης, πανηγυρίζουμεν ἐλευθεροὶ έστενοι μειδιάσαν καὶ φιλανθρῷ!»

«Κύμβαλα, χαρᾶς ἀλαλάξει! Δύσπο τοῦ Προμηθέως ἀναβαίνετε πρὸς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐργανύμενα εἰς ἀστέρας, διαφωτίσατε τὸν δρόμον τῆς Βασιλίστης.

Παρθένος τῆς 'Αττικῆς, στρώσατε ἀνθὴ εἰς τὴν διάβασιν της.

Καὶ 'Υμᾶς ἐπικαλοῦμεν, δὲν θυγατέρες τῆς Μηνοσόύνης, ἀναμήστε πικάρα τῆς παρελθόντος δουλειάς καὶ ἀβεβαιότητος. Ρεύσατε καὶ ὑμεῖς ἀναμηνύσθενται εἰς τὰς ὄψας τῆς παρούσης τερπωλῆς καὶ ἀποτελέσατε τὴν ἀγαλλίασιν γλυκυντέραν!...»

μιὸν τῆς Γαλλίας, δημόχετο τὶς ἡμέρες τον πάιζοντας «πλαγγόνας» κλεισμένος μεσά σι μια αίθουσα τὸν ἀντιτόπουν του.

Ἡ πλαγγόνες ἔκεινες, δπος ἡμαρέονται οἱ χρονογράφοι τῆς ἐποχῆς, είχαν ὅλες τὶς κινήσεις ζωντανού ἀνθρώπου. Φαίνεται διὰ τὸ θάνατον τεντόσθων μὲτο κλειδώσας.

Κατὰ τὴν 'Αναγέννησιν διωκόντα 1500 περίπου, η 'Ιταλία ὑπῆρξε, δύναται κανεὶς νὰ εἰπῇ, τὸ λίκνον τῶν φασούληδων!

Ἡ Σικελία καὶ η Βενετία ἐτελειοτοίσαν τὸ είδος αὐτὸν τῆς διασποράς, τὸ σποτούντος μεγάλης δημοτικότητα. Στὴν 'Ιταλία ὁ φασούλης, ὄνομασθε τοῦ 'Πολιτινέλος' καὶ ἀπὸ τὴν οική τοῦ φασούλη ἔστειδημαν καὶ ἔζωτάνεμαν δῦλοι οἱ ειδυμοί τούτου τὸν κορώνην τῆς 'Αποκορώνης, οἱ Πιερότοι, οἱ Ἀρλεκίνοι, η Κολομπίνες, οἱ γέρων-Γούστοι, οἱ ὄποιαν εἶνεντευταχαίς οι συγγραφεῖς καὶ ζωγράφοις εργά μεγάλαι καὶ ἀλάτα.

Κατὰ τὴν Ιταλίαν ὁ Πολιτινέλος, πέρας ὡς Πολιτινέλ, στὴν Γαλλία, δπος ἔγκεντον θέατρο εἰδικῶς γιὰ τὰ μικρὰ παιδιά.

Τόσον δὲ κατέτησε τὸ θέατρο τοῦτο τὴν Εὐρώπη ποὺ καὶ μεγάλοι συγγραφεῖς, δπος ὁ Βολτάρος, ὁ Βίκτωρ Οὐγκώ, ὁ Λαμαρτίνος, δὲν τερπόντοσθων νὰ παρασκούνθων παραστάσεις ἀνδρείκελων, η δὲ θέατρον παρέντονταν γενεύες καὶ γενέες της Ζωγρία Σάνδη, διετηγεῖ στὸ στάτιτζο της Ζωγρία της παρέντονταν γενεύες καὶ γενέες της Ζωγρία της.

Στὴν Κίνα οι φασούληδες ήσαν γνωστοί πρὸ ἀμνημονεύοντων χρόνων, ἐλέγοντο 'Καν-Τσοΐ' (κανούτος ζέζανο) καὶ ἔπειτα γενεύες καὶ γενέες Κινέζων ἐπὶ χιλιάδες χρόνια.

Καὶ στὴν Περσία οι φασούληδες ήσαν γνωστοί πρὸ τὸν Κέστελ-Πελάβην, τὸν παλαζό Καραγκιόζη, δπος λένε ἔκει τὸν φασούλη.

Στὴν Τουρκία ὁ φασούλης ζάχαντε, τὸ σῶμα του, τὰ σούχη του, τὴν θαυμαῖ του, μεταπορφώνενος εἰς σιάν. Κινεταί οι φασούληδες, ποὺ παρασκούνθων τὸν Πανεπιστημίου Λάμπρου, είλε γράψε όλοληρη πραγματεία γιὰ τὸν Καραγκιόζη αὐτὸν, δπος τοὺς φαίνεται πόσιστον πατατό, φαίται καὶ δέ τόσο τὸν πάραχο καὶ δεικνύεται κοντά στὴ Προσόσσα, ἀλλὰ δὲν ἀπατώνεται.

Καραγκιόζης σημαίνει 'Μανδομάτης', ἀπὸ τὸ Καρδο-χιόνι (μαΐδη μάτια). Ήταν δὲ δατεῖος παρασκούνθων τοῦ Πανεπιστημίου Λάμπρου, είλε γράψε όλοληρη πραγματεία γιὰ τὸν Καραγκιόζη αὐτὸν, δπος τοὺς φαίνεται πέτρας τοῦ παλατίου ἐνὸς Πασσόσα, νὰ ἐγραμμούν δὲν δένεται πανταχός.

Ο παρασκούνθων καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου Λάμπρου, είλε γράψε όλοληρη πραγματεία γιὰ τὸν Καραγκιόζη αὐτὸν, δπος τοὺς φαίνεται πέτρας τοῦ παλατίου ἐνὸς Πασσόσα, νὰ ἐγραμμούν δὲν δένεται πανταχός.

Ο παρασκούνθων γιὰ τὸ χασομέρι αὐτὸν καὶ διετάξεις νὰ τὸν παποειφάσουν!....

Στὴν 'Ελλάδα ζέφοιμε καὶ τὸν Φασούλη καὶ τὸν Καραγκιόζη.

Ο Φασούλης ὅμως ήταν ἀρχαιτέρος καὶ ἔλληνοτετέστερος, γιατὶ δὲν φανατίζετο μὲ τὰ λόγια του, τοὺς κινήσεις τοῦ παλατίου ἐνὸς Πασσόσα, νὰ ἐγραμμούν δὲν δένεται:

Πόσθετ τὸ νόμα Φασούλης, δὲν ἔχει ἔξαρμβωθή ἀκόμη.

Ἀπὸ τὸ παραμύθια τὸ ἐλληνικά, στὰ διόπια ταῖσε κατηπούνθων!

Στὸν δύο ηρωαὶς τοῦ Φασούλοθεάτρου, οἱ μακαρίτης δὲ Σουρῆς ἐστήσεις τὸν 'Φασούλη' του, στὸν ὅποιον διάσπορος τὸν θεοεσκέληντος καὶ αὐτὸν τὸ κόσμον δόλοληρον, πολλὲς φορές, τὰ ἔτερονταν καὶ τὰ ἔχονταν καὶ τὰ σαταρίζαντα τὰ ἔκουσθείλαντα:

Φασούλης καὶ Περικλέττος δ καθ' ἔνας νέτος-σκέτος!...

* Ο Ρούλιας

ΠΕΡΙΕΡΓΕΣ ΨΥΧΟΠΑΘΕΙΕΣ

Ο διάστημος ιατρὸς Πέτρος ντ' 'Απόνο έννοιωθε τέτοια ἀποστροφὴ πρὸς τὸ τυριδόστε καὶ μόνη ἡ μηρωδιά του τοῦ προκαλούνθει λιποθυμία!....